

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

AUTORSKÁ ILUSTROVANÁ KNIHA

PUNĚA A ŤUNĚA
JAK SE CHTĚLI DOSTAT NA VRCHOL POTRAVNÍHO ŘETĚZCE

Klára Pavlovcová

Plzeň 2021

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

AUTORSKÁ ILUSTROVANÁ KNIHA

PUNĚA A ŤUNĚA

JAK SE CHTĚLI DOSTAT NA VRCHOL POTRAVNÍHO ŘETĚZCE

Klára Pavlovcová

Vedoucí práce: akad. mal. Renáta Fučíková
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2021

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Klára PAVLOVCOVÁ**
Osobní číslo: **D18B0124P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Ilustrace a grafika, specializace Mediální a didaktická ilustrace**
Téma práce: **Ilustrovaná kniha**
Zadávající katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Tvůrčí záměr: Záměrem je vytvořit návrh funkční umělecké publikovatelné knihy.

Způsob realizace: Technika realizace vyplyne v průběhu přípravných kreseb, skic a následných zkoušek.

Cíl: Cílem práce je vytvořit knihu, která bude řešit dané téma.

Charakter výstupu: Výstupem budou 3 kopie knihy s minimálním počtem 20 ilustrací. Průvodní zpráva bude vytvořena v rozsahu minimálně 3 normostran.

Rozsah teoretické části: **min. 3 normostrany textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

ČAPEK, Josef. Povídaní o pejskovi a kočičce. Praha: Bonton Music, p1951, 1979, p1994.
HANZLÍKOVÁ, Emma. Holub Kolumb. Druhé vydání. Ilustroval Petra Josefína STIBITZOVÁ. Praha: Meander, 2019. Modrý slon (Meander). ISBN 978-80-7558-082-5.
SOUKUPOVÁ, Petra. Kdo zabil Snížka?. Ilustroval Tereza ŠČERBOVÁ. Brno: Host, 2017. ISBN 978-80-7577-226-8.
ČAPEK, Karel. Dášeňka, čili, život štěněte. 4. vyd. Praha: Fr. Borový, 1936.
ŠRÁMKOVÁ, Jana. Dům číslo 226. Ilustroval Andrea TACHEZYOVÁ. Praha: Běžilíška, [2017]. ISBN 978-80-906467-8-0.
JESTŘÁBOVÁ, Iva K. Až po uši v mechu. [Praha]: KANT, 2015. ISBN 978-80-7437-180-6.

Vedoucí bakalářské práce: **akademický malíř Renáta Fučíková**
Katedra designu

Oponent bakalářské práce: **MgA. Marie Kohoutová**
Katedra designu

Datum zadání bakalářské práce: **31. října 2020**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2021**

Doc. akademický malíř Josef Mištera
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D.
vedoucí katedry

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň 2021

.....
podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Mé poděkování patří především mé vedoucí bakalářské práce paní akad. mal. Renátě Fučíkové za její skvělé rady, profesionální přístup, pomocnou ruku a obětavost. I přes probíhající pandemii covid-19, která situaci značně ztěžovala, dokázala vést bakalářskou práci podle mě výborně. Dále bych chtěla poděkovat i panu MgA. Filipu Heydukovi za jeho rady týkající se grafického zpracování a pomoci při tvorbě obálky knihy. Poděkování patří i MgA. Evě Bartošové za její skvělé technické rady jak ovládnout grafické programy.

Nesmím zapomenout na mou rodinu a přátele, kteří mě v mé práci podporují.

OBSAH:

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	6
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE	9
3	PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	11
4	POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, CÍL PRÁCE PRO DANÝ OBOR	14
5	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	16
6	RESUMÉ	17
7	SEZNAM PŘÍLOH	18

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Jako většinu ilustrátorů i mě fascinovalo umění už od malička. Od doby, kdy jsem zvládla držet tužku, jsem začala kreslit. Tehdy bylo kreslení spojeno hlavně s láskou ke koním, ke které jsem přišla, ani nevím jak. Koně tedy běhali všude po papírech, zdech, a později i po školních sešitech.

Hodně mě ovlivnila má dodnes velmi oblíbená kniha o životě koně Černého Krasavce od Anny Sewell s ilustracemi Erica Rowa¹. Koně od něj vypadali jako živí. Zároveň používal leckde celkem široký štětec a aplikoval barvy a tahy tak přirozeně, že jsem dlouhé hodiny strávila jenom pozorováním toho, jakým způsobem maluje kopyta nebo uši koní.

Později jsem svou kreslicí zásobu rozšířila z koní i na zbylá zvířata. Ťukala jsem vlastní příběhy na psacím stroji, což pro mne byla velká zábava zejména o letních prázdninách. Musela jsem toho udělat co nejvíc dopoledne, než mě kamarádi z vesnice vytáhli ven. Při výběru střední školy jsem se rozhodovala mezi gymnáziem a uměleckou střední školou, přičemž po dlouhém rozhodování tedy zvítězila druhá možnost a nastoupila jsem na SUPŠ v Bechyni, obor Grafický design, kde se hodně věnovali i ilustraci.

Mimojiné jsem se zde také setkala s grafickými technikami jako suchá jehla, lept nebo linoryt, který jsem si oblíbila a přibližně od poloviny druhého ročníku jsem v grafické dílně trávila i některá odpoledne i večery a pracovala na pokusech mnohobarevných linorytů. Motivem všech obrazů se stal můj pes.

Po nějakém čase jsem zjistila, že už existuje autor zabývající se stejnou tematikou jako já. Je to Michal Cihlář, který tvoří mnohem barevnější linoryty než já. Po zhlédnutí jeho krásných děl jsem usoudila, že přeci jen jdu trochu jinou cestou a mohla jsem s klidným srdcem pokračovat v práci na dalších linorytech. Tímto musím poděkovat paní učitelce Aleně Kissové, která mi umožňovala vstup do ateliéru o víkendech nebo i po ukončení studia. Dlouho trvalo, než jsem se osamostatnila a objevila nový postup, který nevyžadoval grafický lis – satynírku. Nakonec se ukázalo, že obtiskování pomocí lžice či knihařské kosti je o dost zdlouhavější, ale za to mnohem přesnější.

Ve druhém ročníku jsem zároveň začala přemýšlet, co budu dělat po střední škole a ze strachu, že mě na žádnou uměleckou školu nevyberou, jsem se

¹ SEWELL, Anna. *Černý krasavec*. Bratislava: Junior, [asi 1993]. ISBN 80-7146-127-x.

přihlašovala k různým vysokoškolským pedagogům na konzultace mých prací. A tak začalo mé cestování na opačné konce republiky.

Zalíbilo se mi na Fakultě designu a umění v Plzni, a tak jsem se přihlásila na letní školu ArtCamp, abych si alespoň chvíli mohla připadat, že tam studuji. Z kurzu, který vedla právě paní akad. mal. Renáta Fučíková, jsem měla ohromnou radost a na konci už mi nepřipadalo tak nemožné hlásit se ke zdejšímu studiu.

Na střední škole jsem také měla možnost jezdit na několik plenérů, například do jihočeských Holašovic, díky naší třídní učitelce Mgr. Drahomíře Bočanové. Ta nás všechny moc podporovala a hned od začátku studia motivovala k přípravě na vysoké školy a pravidelnému kreslení do skicáků.

Ve čtvrtém ročníku jsem se díky Mgr. Martě Kotkové mohla v rámci programu Erasmus zúčastnit, společně s dalšími 5 studentkami, čtrnáctidenního pobytu na škole Escola Artística de Soares dos Reis v Portugalsku, kde jsem nasbírala spoustu nových zkušeností.

Studium na střední škole jsem zakončila maturitní prací Kopytykoň, což je ilustrovaná kniha s vazbou V8. Sepsala jsem k ní vlastní text. Jednalo se o téma evoluce koně sepsané do napínavého příběhu o pěti kapitolách. Kůň za svých 60 milionů let vývoje prošel velmi zajímavou cestou.

Na vysoké škole mě v prvním ročníku vyučoval akad. mal. Vladivoj Kotyza. Díky němu jsem se naučila dívat se na svět v detailech a prohloubila schopnost kreslit podle skutečnosti.

Od letního semestru už nás vedla akad. mal. Renáta Fučíková. Téma klauzury byla tichá kniha (Silent book). Na této práci jsem začala experimentovat s výtvarnými technikami. Kombinovala jsem kresbu tužkou, lepení různých předmětů (látky, bílé papíry,..) a plochy barev naválené válečkem na linoryt. Klauzuru jsem si moc užila a pojala ji –jak jinak než ve zvířecím duchu.

V zimním semestru jsem odjela na v rámci Erasmusu do polského Krakova na školu Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, kde jsem nasbírala další nové zkušenosti zejména v grafických technikách jako sítotisk a litografie a také v klasické fotografii. Ústředním motivem většiny prací se stal holub, jelikož holubi jsou v Krakově přítomni v mnohem větším počtu než v ostatních městech, která znám. Dokonce se k nim vážou všemožné legendy.

Po návratu do Čech začala epidemie covid-19, která byla brzy přejmenována na pandemii. Byly zavřeny školy a během prací z domova jsem si mohla představovat, že jsem už ilustrátor z povolání. Pamatuji se, jak jsme si v Krakově povídali o koronaviru na druhém konci světa v Číně a nikdy by nás nenapadlo, jaké to za krátko bude mít obrovské dopady na celý svět.

Během studia v Plzni jsem měla možnost zapojit se i do společných projektů, které paní akad. mal. Renáta Fučíková vymýšlí. Například kniha Hrdinky, Velvet effect nebo Tábor 600 let, všemožné společné výstavy atd. Přijde mi naprosto skvělé, že si v ateliéru nekreslíme jen pro sebe do šuplíků, ale že naše práce má smysl a vidí ji i další lidé.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

Jako bakalářskou práci jsem si vybrala ilustrovanou knihu, protože tato forma se mi na ilustrátorství nejvíc líbí.

Nejprve jsem chtěla znovu zpracovat téma z mé maturitní práce, ale po konzultaci s vedoucí práce jsem od toho nakonec ustoupila. Zeptala se mě, do jaké míry bych postupovala jinak než před třemi lety.

Uvědomila jsem si, že pro opakování tématu Kůň je třeba ještě nějaký časový odstup, proto si jej schovávám na diplomovou práci. Pokud mě do té doby nenapadne něco lepšího.

Co tedy na bakalářskou práci? Měla jsem v záloze schované příběhy o indických běžcích, které jsem si psala asi rok předtím. Původně jsem nemyslela, že je použiju na bakalářskou práci, protože 15 příběhů dohromady zabere asi 60 normostran a je pochopitelné, že se očekává, že v závěrečné práci v oboru ilustrace, bude více obrazů než textu.

Řešení se však ukázalo jako velmi jednoduché. Vezmu pouze jeden příběh, který oilustruji. Původně bylo v plánu využít 2-3 příběhy, ale posléze se ukázalo, že nejlepší bude zůstat pouze u jednoho, čímž vznikne kapacita pro velké množství obrazového doprovodu.

K napsání příběhů mě inspirovali naši dva indiští běžci, kteří příliš nepřipomínají kačery, ale spíše nějaké zvláštní psy. Spí v psí boudě a obléhají misku s granulemi pro psy. Honí kočky a dokonce i honí našeho psa, který je dvakrát větší než oni. A pokud někdo zazvoní, začnou pobíhat a hlasitě kvákat na všechny strany, tak jako pes, když hlídá dům.

To jsou vlastnosti, které ovlivnily spád kapitoly, jež se použila pro bakalářskou práci. Ostatní příběhy jsou zaměřeny spíše na kačeří zálibu v hromadění bahna v kyblíku s vodou nebo v oblíbené aktivitě – vniknout na oplocené záhonky se zeleninou a ušlapat tam hlínu tak, že tam pak nic nemůže růst.

Zde přikládám úryvek z úvodní části textu:

Na jedné zahradě stál smrk a pod ním psí bouda. Kdo ji asi obývá? Kokršpaněl? Jezevčík? Věřte nebo ne, bydlí tam dva hlídací indiští běžci. Punťa a Ťunťa. Indický běžec vypadá jako obyčejná kachna, ale stojí vzpřímeně jako pravítko a navíc umí rychle běhat. Proto se na pozici hlídací kachny skvěle hodí. Ale ještě před pár týdny se jim o této vážené pozici mohlo jen zdát.

Cílem mé bakalářské práce je vytvořit kvalitní knihu pro děti a jejich rodiče, u které se zasmějí, pobaví a dozví se něco ze zákulisí zahrady, na které vládnu zvířata. Pochopí potravní řetězec a poznají, že s indickými běžci není radno si zahrávat!

Chtěla jsem vytvořit takovou ilustrovanou knihu, které mám nejraději a to vtipný příběh o málo obvyklých zvířatech, který má spád a napínavý obsah.

3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Když už jsem měla vybrané a schválené téma, přišlo na řadu vymyslet výtvarný způsob, jakým budu tvořit ilustrace. Jelikož jsem si pamatovala krásné bakalářské práce vzniklé v uplynulých letech, chtěla jsem vytvořit také něco pěkného, co by se líbilo alespoň mně a to mě velmi stresovalo, jelikož jsem měla obavu, že to nezvládnou.

Podobné myšlenky však provází asi každého. Nedalo se nic dělat, bez prvních průzkumů technik nic nevymyslím. Začala jsem tedy zkoušet všechno možné. Neměla jsem ještě žádné nápady, co bude na které stránce, kreslila jsem zkrátka všelijaké indické běžce všemožnými výtvarnými médii.

Chtěla jsem pro sebe objevit nějakou novou techniku, kterou jsem se předtím ještě nezabývala. Měla jsem totiž pocit, že se nesmím zabývat tím samým jako v minulosti. Před nedávnem jsem si do skicáku vytvořila několik frotáží různých materiálů. Napadlo mě, že by možná frotáž byla zajímavá technika pro kachní příběh. Vzala jsem tedy plastovou sítku od balení kiwi a její reliéf se pomocí tužky přenesl na papír. Vypadalo to zajímavě. Ale co s tím teď. Další pokus zahrnoval portrét kačera. Místo pírek na hrudi dostal právě tuto frotáž ze sítky od kiwi. Hlavu a křídla jsem namalovala akrylem.² Líbilo se mi to, jenže po delším uvažování a dalších zkouškách mi tento způsob vůbec nešel napasovat na cokoli jiného kromě portrétů kačen s bílým pozadím.

Nasbírala jsem sice už dost krásných povrchů pro frotáže, ale usoudila jsem, že postup není funkční a je načase najít něco nového.

Následně jsem frotáží vytvořila jen siluety běžců a dodávala k nim různá pozadí z obtisklých utěrek nebo jednobarevných akvarelů. Podle mého to sice nevypadalo špatně, ale vůbec to nesesedělo k charakteru textu plného pološílených scénářů a anarchistických zvířat.³

Chtěla jsem zachovat frotáž za každou cenu a zkoušela různé cesty, jak jí sjednotit s něčím jiným. Samotná totiž působí smutně a mám ráda, když se více médií kombinuje dohromady a ladí spolu.

Nastaly i pokusy bez frotáže, kde jsem se pro změnu inspirovala výpravnými ilustracemi z mých oblíbených knih jako je například Hravouka s ilustracemi

² viz. příloha 1

³ viz. příloha 3, 5, 6 a 7

Andrey Tachezy⁴ nebo Kuba Tuba Tatubahn s ilustracemi Filipa Pošivače⁵ kde je dvojstrana knihy jeden velký svět, kde se toho děje opravdu hodně a člověk má stále co objevovat.

Nakonec se s odstupem času ukázalo, že nejlepší je ta úplně první varianta, a tak jsem se po dlouhém bádání vrátila zpátky ke kombinaci frotáže a akrylu. Najednou se vše zdálo jednodušší než dřív.

Po podrobném prozkoumání této techniky jsem se konečně mohla pustit do tvorby finálních ilustrací. Připravila jsem si přehled dvoustran a předběžně zakreslila, co se kde bude dít. Snažila jsem se, aby na každou dvoustranu připadlo jen několik vět a zároveň, aby to bylo přibližně stejné množství textu. Tento přehled se pak ještě několikrát měnil, ale při kreslení jsem se měla vždy o co opírat a věděla jsem, kterou část mám již hotovou.

Snažila jsem se kombinovat vzdušnější dvoustrany s těmi, kde se téměř celý prostor zaplnil. Barvy jsem zredukovala víceméně na zelenou (hlavy kačerů), hnědou či oranžovou (nohy, křídla, atd.), žlutou (zobáky kačerů) a šedou (vše, co je tužkou). Přičemž na některých dvoustranách došlo ke změnám. Například při příchodu nové postavy – zlého psa Ratafáka jsem použila výstražnou červenou.⁶ Při objevu nebezpečného žraloka přišla na řadu vínová neboli chladná mořská varianta červené⁷. A když přišel nevinný nic netušící pošták, použila jsem modrou. Ale i on to od kačerů pěkně schytl.

Materiály ke frotážím zahrnovaly vše možné. Reliéfní sklo ve výplni dveří, plastová síťka od kiwi či pomerančů (každá měla jiný vzor), záclony, dřevo, odpadkový koš nebo třeba plácačku na mouchy. Využila jsem i všechny cestovní kufry, co jsem doma našla (nyní se investice do kufrů na Erasmus konečně vyplatila!). Bohužel sestra zubařka pak odjela na kolej, nemohla se vrátit a připravila mě tak o nejvyužívanější strukturu!

Když už jsem nevěděla, co dál využít, objevila jsem novou zlatou žílu reliéfů pro frotáže. Podrážky bot. S touto zásobou jsem si vystačila na zbytek knihy. Podrážka od bot je použita například jako voda na ilustracích se žralokem, na dopisní schránce a dalších.

⁴ VOSTRADOVSKÁ, Tereza. *Hravouka*. Praha: Běžíliška, 2016. ISBN 978-80-906467-1-1.

⁵ ŠRÁMKOVÁ, Jana. *Kuba Tuba Tatubahn*. Ilustroval Filip POŠIVAČ. Praha: Běžíliška, 2015. ISBN 978-80-906112-4-5.

⁶ viz. příloha 17 a 18

⁷ viz. příloha 21

Všechny ilustrace jsou kresleny na A3 papír gramáže 80 g/m², protože na nich nejlépe vynikla struktura všech materiálů. Experimentovala jsem i s jinými kvalitnějšími druhy papíru, které samy o sobě sice měly úžasný reliéfní povrch, vhodný pro kresbu či jiné techniky, ale pro mé účely se nehodily.

4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Výsledkem je kniha o osmnácti výtiscích. Kniha má 56 stran a je svázaná ve vazbě V8.

Otázku formátu knihy jsem vyřešila hned na začátku, poněvadž od toho se odvíjelo, v jakém poměru budu tvořit všechny ilustrace. Prohlédla jsem si několik starých i nových knížek pro děti, které mám doma a pak jsem si z papírů vystříhovala formáty mé budoucí knížky v poměru 1:1. Zvolila jsem téměř čtvercový formát, jelikož jsem potřebovala dostatečný prostor pro pobíhající zvířata. Rozměr jedné strany je tedy 23 x 26 cm.

Font jsem si vybrala ze zakoupeného balíčku pro ateliér, který mi byl nabídnutý. Jde o bezpatkový Bould. Používala jsem řez Regular velikosti 11 bodů.

Ke zvířatům jsou přidány ještě krátké promluvy, které ještě o kousek rozvádějí celý příběh. Písmo jsem místo jednolitou barvou vyplnila frotáží a té přidávala různý odstín. I zde jsem použila font Bould v řezu Bold nebo Semibold

Knihu jsem sázela v programu Adobe Indesign a ilustrace upravovala v programu Adobe Photoshop. Před jejich úpravou je však bylo třeba oskenovat, což bylo složitější, než se může zdát. U mě doma mám pouze A4 scanner, ale ilustrace jsem z praktických a technických důvodů kreslila na A3. Zprvu jsem nechtěla porušovat tehdejší vládní nařízení o zákazu cestování mezi okresy, které bylo velmi čerstvé, a nikdo netušil, jak moc jsou policisté na hranicích přísní. Proto jsem ze začátku vše skenovala na dvakrát a obě poloviny poté lepila v počítači. Tento postup se zdál jako velmi zdlouhavý, proto jsem se rozhodla podstoupit cestu do Plzně. Tamní technika však byla proti mně, a když jsem měla téměř vše naskenováno, zasekl se počítač a nedalo se s ním hnout. Po restartu se sice znovu zapnul, ale soubory nikde. Celý proces jsem musela opakovat znovu.

Nevím, zda to bylo mým chybným nastavením nebo scannerem samotným, ale výsledný scann měl poněkud výraznými barvy a tah štětce se ztrácel. Zkrátka jsem se vrátila k původní variantě, jak už to mám při své práci ve zvyku, o čemž jste se mohli přesvědčit již výše.

U všech ilustrací se nyní musely upravit barvy a také vyčistit všechny nedostatky a odstranit bílé pozadí, které dělalo nepolechu.

Na předsádky jsem zvolila směs rozličných druhů frotáží v jedné ilustraci. Na nich vede žlutá stopa představující sliz od slimáků, kteří jsou důležitou součástí potravy indických běžců a v knize se i se svým slizem několikrát objevili.

Největším oříškem bylo vytvořit obálku. Po četných úvahách byl jako motiv vybrán dvojportrét obou hlavních hrdinů a po ještě četnějších úvahách byla konečně vybrána varianta, která se pak použila i do tisku. Nebyl to však jednoduchý proces.⁸

I výběr papíru se ukázal jako nelehký úkol. Po několika návštěvách studia Indigo Print v Praze, které knihy zhotovilo, byl vybrán papír Munken Pure 150 g/m² na knižní blok a na obálku Munken Pure 150 g/m² s matnou laminací kvůli ochraně knihy. V rámci průzkumu jsem však nechala vytisknout ještě 4 kusy, kde se na obálku použil papír Rivers Tradition 120 g/m² bez laminace, které budou sloužit pro reprezentaci mou i školy.

Tímto ještě jednou děkuji vedoucí práce paní akad. mal. Renátě Fučíkové za nekonečnou ochotu a pomoc při práci a výběru obálky i papíru. A také jejímu manželovi MgA. Filipu Heydukovi, který mi pomohl s grafickým ztvárněním obálky.

Přínos práce vidím v tom, že díky snad vtipnému příběhu bude malého čtenáře čtení bavit a rád vezme do ruky i další knihy. Díky krátkému textu je kniha vhodná i pro nečtenáře nebo děti, které mají rády hodně ilustrací. Myslím si, že ani dospělý nepohrdne a přečte si knihu také.

Čtenář se naučí pravidla potravního řetězce, pobaví se a obohatí se o příběh, který ještě nezná, rozšíří si slovní zásobu a lépe se seznámí se zvířaty, která už možná viděl, ale možná ještě ne.

⁸ viz. příloha 22

5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

VOSTRADOVSKÁ, Tereza. *Hravouka*. Praha: Běžiliška, 2016. ISBN 978-80-906467-1-1.

ŠRÁMKOVÁ, Jana. *Kuba Tuba Tatubahn*. Ilustroval Filip POŠIVAČ. Praha: Běžiliška, 2015. ISBN 978-80-906112-4-5.

SEWELL, Anna. *Černý krasavec*. Bratislava: Junior, [asi 1993]. ISBN 80-7146-127-x.

ČAPEK, Josef. *Povídání o pejskovi a kočičce: jak spolu hospodařili a ještě o všelijakých jiných věcech*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2018. ISBN 978-80-7451-673-3.

HANZLÍKOVÁ, Emma. *Holub Kolumb*. Druhé vydání. Ilustroval Petra Josefína STIBITZOVÁ. Praha: Meander, 2019. Modrý slon (Meander). ISBN 978-80-7558-082-5.

SOUKUPOVÁ, Petra. *Kdo zabil Snížka?*. Ilustroval Tereza ŠČERBOVÁ. Brno: Host, 2017. ISBN 978-80-7577-226-8.

ČAPEK, Karel. *Dášeňka, čili, život štěněte*. 4. vyd. Praha: Fr. Borový, 1936.

ŠRÁMKOVÁ, Jana. *Dům číslo 226*. Ilustroval Andrea TACHEZYOVÁ. Praha: Běžiliška, [2017]. ISBN 978-80-906467-8-0.

JESTŘÁBOVÁ, Iva K. *Až po uši v mechu*. [Praha]: KANT, 2015. ISBN 978-80-7437-180-6.

6. RESUMÉ

The topic of my bachelor work is an author's illustrated book about indian runner ducks which want to get on the top of a food chain.

In a small garden live two indian runner ducks Punťa and Ťunťa. They are living normal duck life until they realized how food chain works. Smaller animals are eaten by larger animals and thanks to this there are not overpopulated species on our planet Earth.

Punťa and Ťunťa decided to get on the top of the food chain. At first they caught local dog Ťapka by her years, then they outwitted an evil dog with sharp teeth, then sunk inflatable shark and at the end they fought off a postman.

Both ducks became watch-ducks and they guarded their house and they started to live in a kennel.

It is funny story full of illustrations. All of the illustrations are combination of acrylic painting and frottage. It wasn't easy to find enough of materials with suitable structure. I used for example shoe soles, curtains or a suitcase. Colors are reduced on green, brown or orange, yellow and the grey color of frottage of course. Sometimes, when some enemy appears, I used shapes of red to show its dangerousness.

I wanted to draw humorous illustrations which correlate with the story. There are also short speeches added to some animals.

7. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 2 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 3 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 4 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 5 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 6 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 7 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 8 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 9 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 10 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 11 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 12 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 13 – Skici, plán dvoustran v knize

Příloha 14 – Vzorník frotáží

Příloha 15 – Retušování ilustrace

Příloha 16 – Skici

Příloha 17 – Ukázka dvoustrany v knize

Příloha 18 – Ukázka dvoustrany v knize

Příloha 19 – Ukázka dvoustrany v knize

Příloha 20 – Ukázka dvoustrany v knize

Příloha 21 – Ukázka dvoustrany v knize

Příloha 22 – Finální verze obálky

Příloha 1 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 2 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

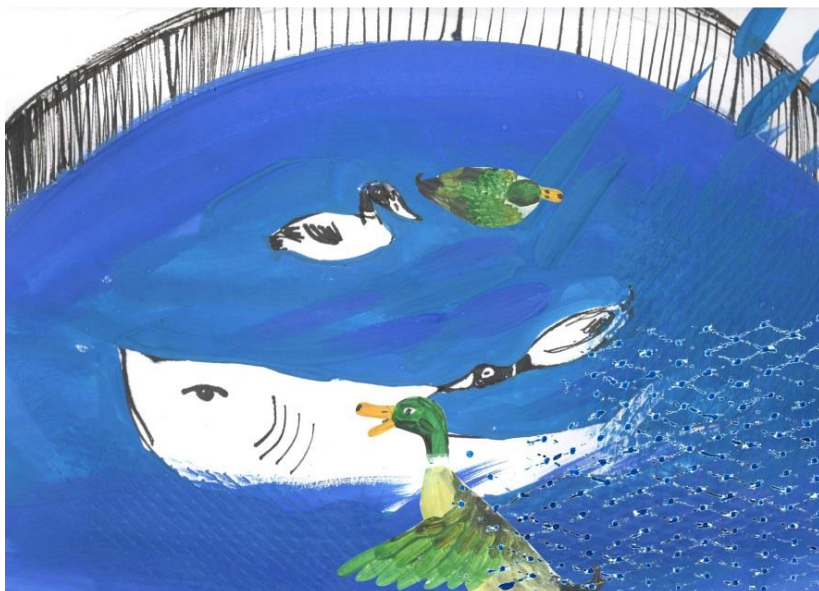

foto: vlastní

Příloha 3 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 4 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

foto: vlastní

Příloha 5 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 6 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

foto: vlastní

Příloha 7 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 8 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

foto: vlastní

Příloha 9 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

Příloha 10 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

foto: vlastní

Příloha 11 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

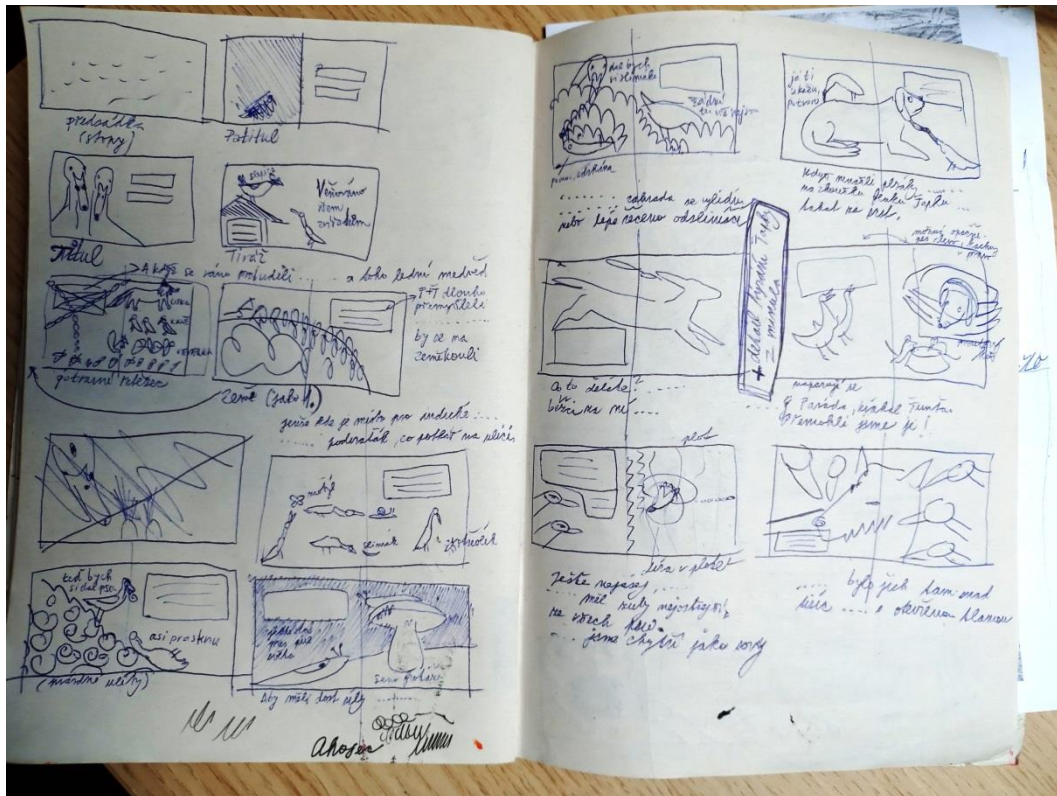

Příloha 12 – Hledání techniky, pokusná ilustrace

foto: vlastní

Příloha 13 – Skici, plán dvoustran v knize

Příloha 14 – Vzorník frotáží

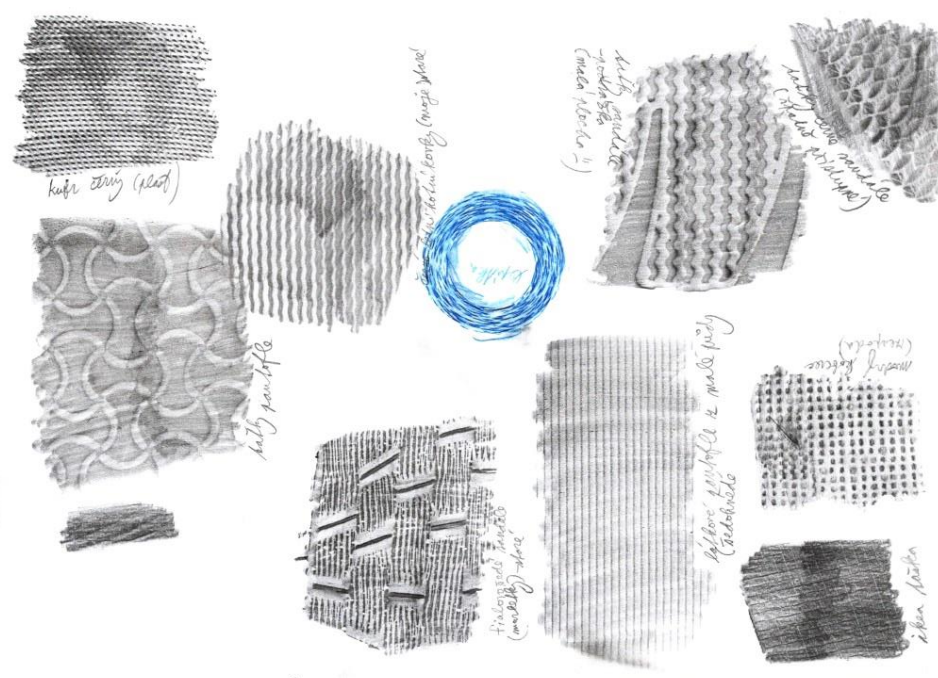
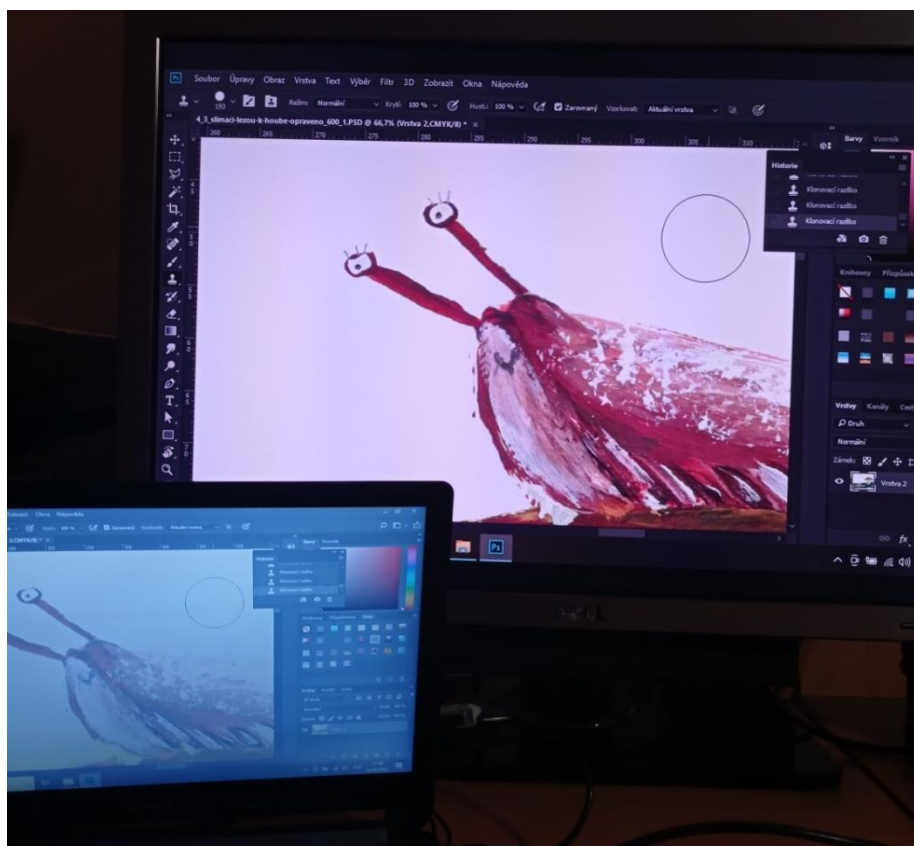

foto: vlastní

Příloha 15 – Retušování ilustrací

Příloha 16 – Skici

foto: vlastní

Příloha 17 – Ukázka dvoustrany v knize

Příloha 18 – Ukázka dvoustrany v knize

Prolezli plotem, a že psa přemůžou. Sousedův pes, přezdívaný všemi ostatními psy Ratafák, byl pitbull a zuby měl nejostřejší ze všech psů.
„Já ho štípnu do ocasu a ty pak zase do ucha,“ řekl Punta, „tak to bude nejbezpečnější, protože se ožene po ocasu, já mezitím uskočím a ty ho rafněs. Nemáme sice takové tesáky, ale zato ho přelstíme rozumem. Jsme přeci chytří jako sovy!“

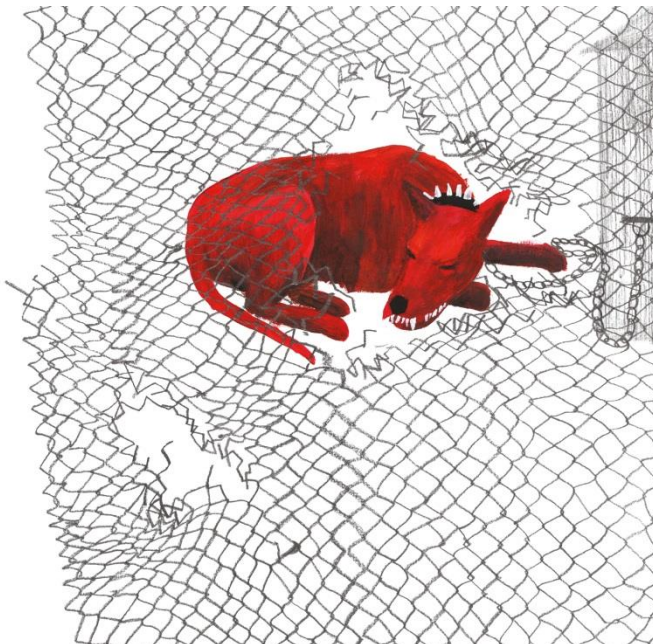
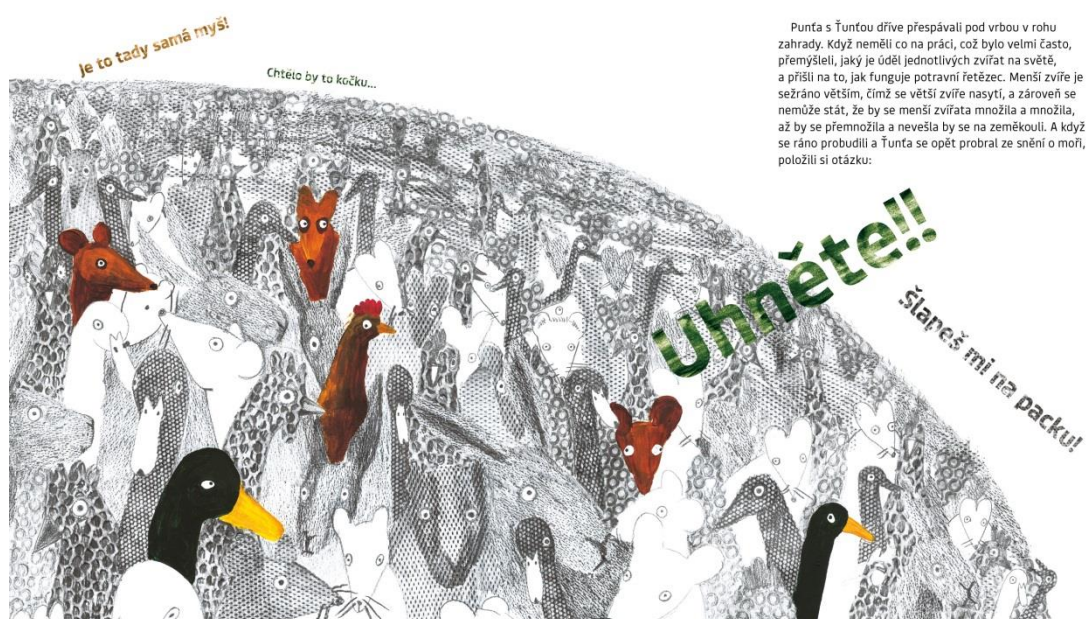

foto: vlastní

Příloha 19 – Ukázka dvoustrany v knize

Punta s Ťuntou dříve přespávali pod vrbou v rohu zahrady. Když neměli co na práci, což bylo velmi často, přemýšleli, jaký je úděl jednotlivých zvířat na světě, a přišli na to, jak funguje potravní řetězec. Menší zvíře je sežráno větším, čímž se větší zvíře nasycí, a zároveň se nemůže stát, že by se menší zvířata množila a množila, až by se přemnožila a neveshla by se na zeměkouli. A když se ráno probudili a Ťunta se opět probral ze snění o moji, položili si otázku:

Příloha 20 – Ukázka dvoustrany v knize

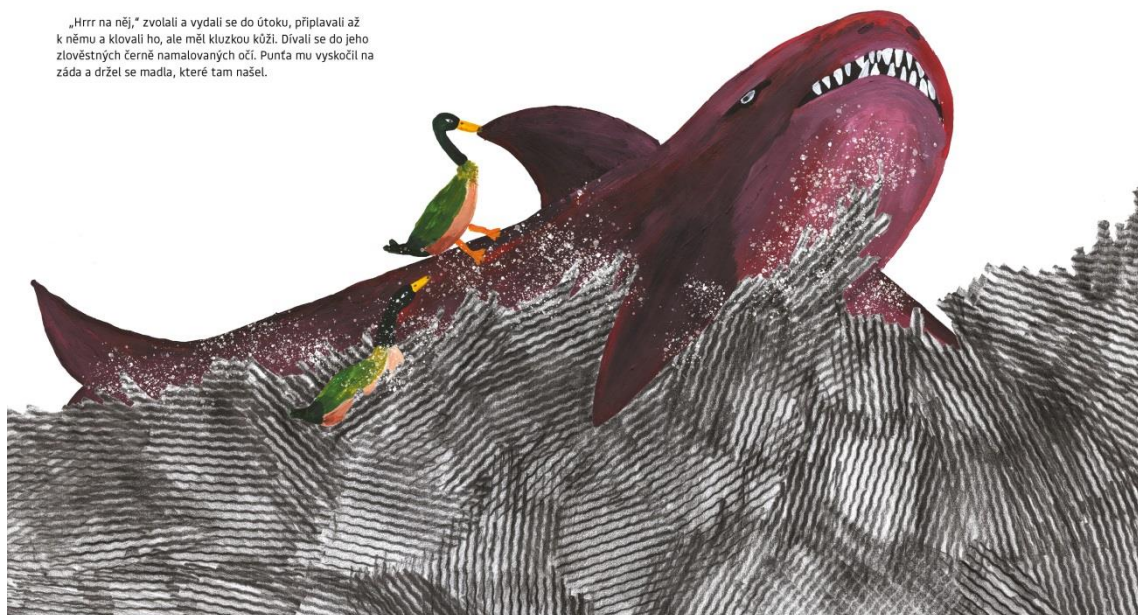

„Jen ji drž!“ křičel Punta. „Nepouštěj, jsi přeci dravec!“
Ťunta držel dlouhé chlupy, seč mu síly stačily, jenže Ťapka ještě zrychlila, on upadl, ale nevzdával se, běžel i s Puntou za ní. Ťapka zatočila kolem stromu, běžící za ní, Ťapka přeskočila konev, běžící za ní.
„Vida, je to zábava,“ pomyslela si a vždycky přibrzdila, aby ji běžící dohonili a pak znovu vyrazila. Vyběhli i na ulici a soused se divil:

foto: vlastní

Příloha 21 – Ukázka dvoustrany v knize

„Hrrr na něj,” zvolali a vydali se do útoku, připlavali až k němu a klovali ho, ale měl kluzkou kůži. Dívali se do jeho zlověstných černě namalovaných očí. Punta mu vyskočil na záda a držel se madla, které tam našel.

Příloha 22 – Finální verze obálky

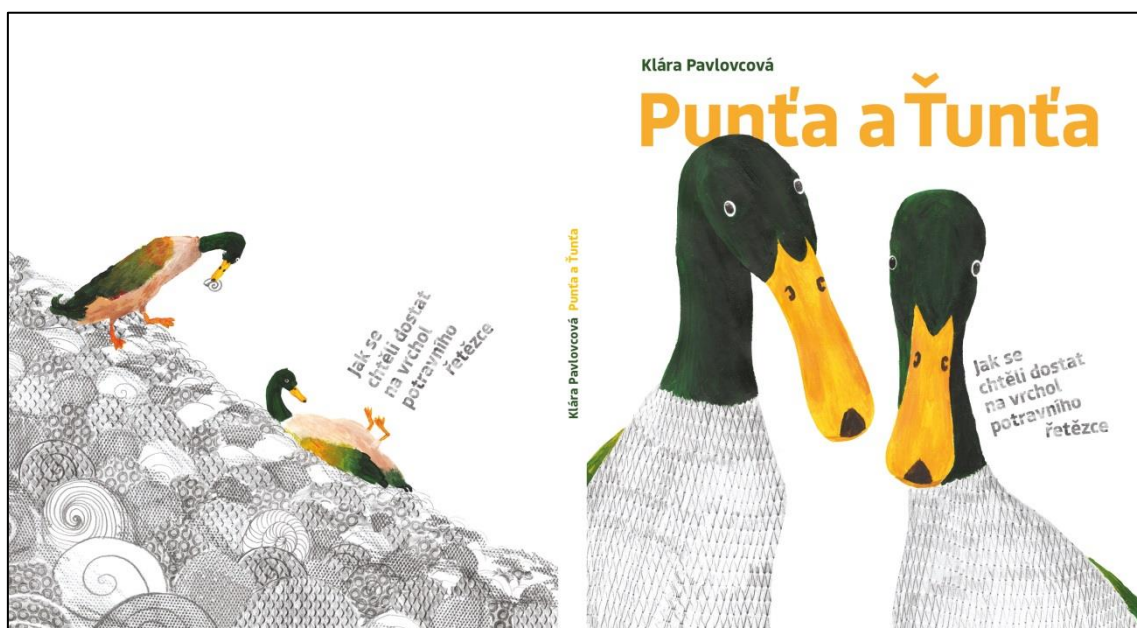

foto: vlastní